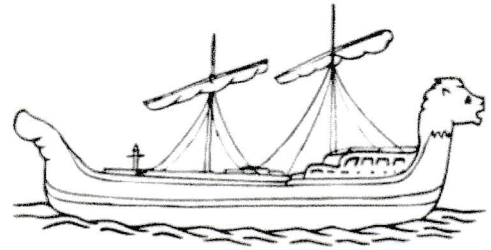
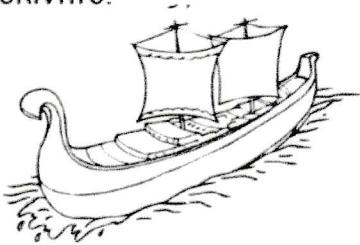

Όνομα: _____ Τμήμα: _____

ΤΡΙΗΡΕΙΣ- ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΚΑΡΑΒΙΑ

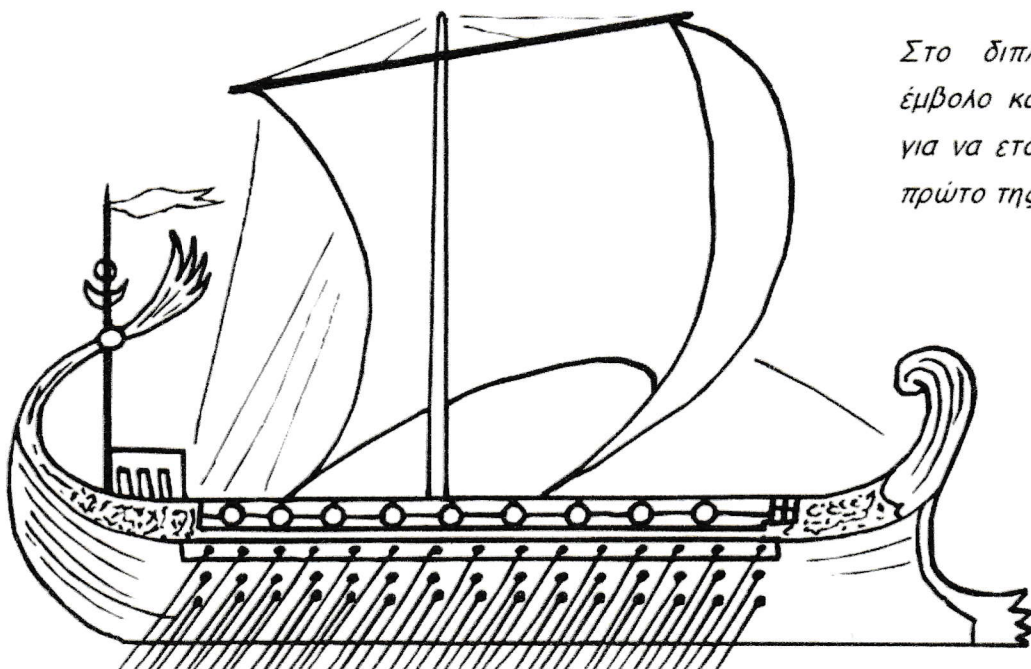
Η αρχαία Ελλάδα έχει να επιδείξει ένα ισχυρό ναυτικό. Τα πλοία που χρησιμοποιούνταν από τους Έλληνες ονομάζονταν τριήρεις και αποτελούσαν την πιο σύγχρονη τεχνολογία της εποχής. Η τριήρης πήρε το όνομά της από τις τρεις σειρές κουπιών, με έναν κωπηλάτη ανά κουπί. Χάρη στην ισχύ, στην ευκινησία, στην ταχύτητα, στη χάρη και στην ομορφιά της χαρακτηρίστηκε ως «το αριστούργημα της αρχαίας ελληνικής ναυπηγικής». Το βύθισμα του πλοίου ήταν ελάχιστο οπότε μπορούσε να κινείται με άνεση στα αβαθή ενώ παράλληλα μπορούσαν να το τραβούν κάθε βράδυ στη ξηρά. Το σχήμα του, που ήταν μακρύ και λεπτό (35-40μ. επί 6μ. περίπου), του επέτρεπε να πλέει με ταχύτητα 6 κόμβων την ώρα και να είναι ευκίνητο.

Το πλήρωμα της τριήρης το αποτελούσαν συνήθως 200 άντρες. Τα περισσότερα μέλη του πληρώματος ήταν οι κωπηλάτες που έφθαναν τους 170 αφού οι τριήρεις διέθεταν συνολικά 170 κουπιά. Το υπόλοιπο πλήρωμα αποτελούνταν από τον κυβερνήτη, 10 αξιωματούχους, 4 τοξότες και 14 στρατιώτες.

Οι τριήρεις ήταν πολεμικά πλοία γι' αυτό και διέθεταν έμβολο. Το έμβολο ήταν ξύλινη, επιμεταλλωμένη ή ολομεταλλική προεξοχή μήκους ως 2 μέτρων στο εμπρόσθιο τμήμα του караβιού. Χρησίμευε για να προκαλεί ρήγματα στα εχθρικά καράβια στις ναυμαχίες, ρήγματα που συνήθως ήταν μοιραία.

Στην πλώρη ήταν ζωγραφισμένο ένα μάτι, με συμβολική σημασία. Πρόσεχε την πορεία και απομάκρυνε τα κακά πνεύματα που θα μπορούσαν να βάλουν σε κίνδυνο το ταξίδι.

Στο διπλανό καράβι λείπει το έμβολο και το μάτι. Ζωγράψέ τα για να ετοιμάσεις την τριήρη για το πρώτο της ταξίδι.

Όνομα: _____

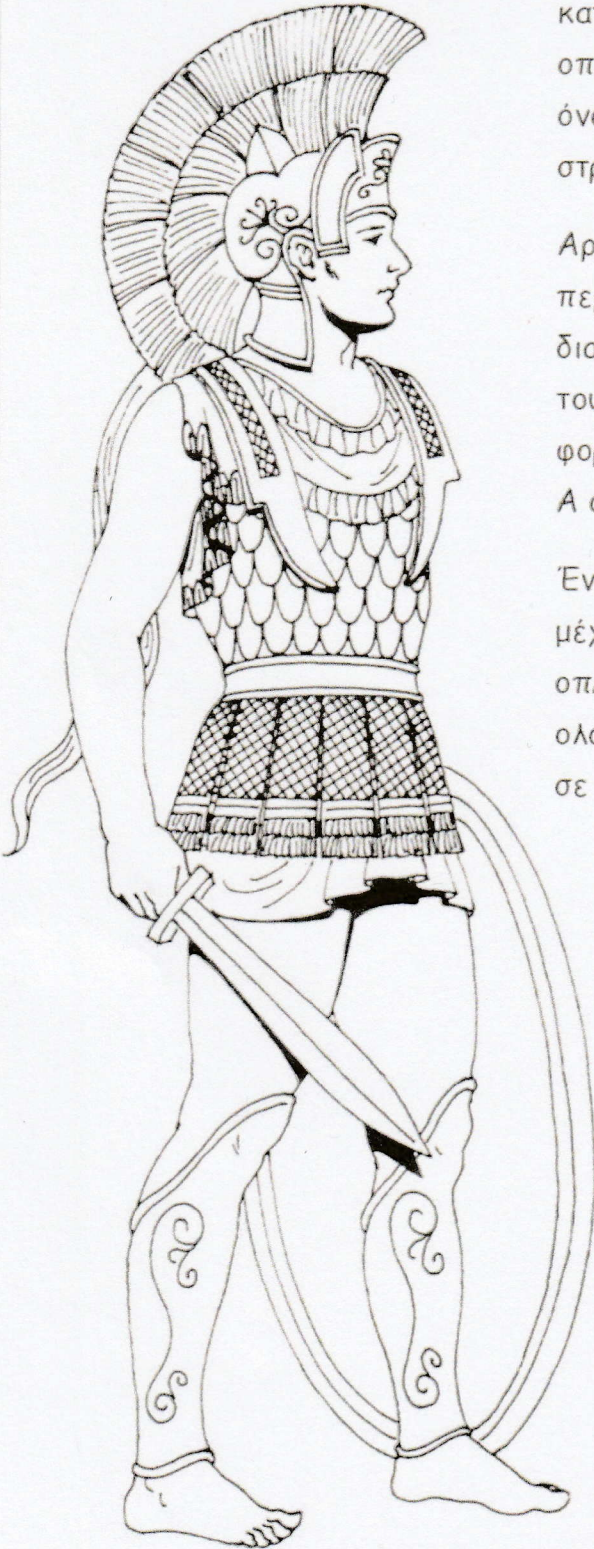
Τμήμα: _____

ΟΠΛΙΤΕΣ - ΑΡΧΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ

Ο οπλίτης στην αρχαιότητα, ο στρατιώτης δηλαδή του πεζικού με βαρύ οπλισμό που πολεμούσε σε σχηματισμό φάλαγγας, ήταν ο κατεξοχήν πολεμιστής της κλασικής Ελλάδας. Ήταν βαριά οπλισμένος με δόρυ, θώρακα και μεγάλη ασπίδα. Το όνομα οπλίτης (οπλίτης) προέρχεται από την ονομασία της μεγάλης στρογγυλής ασπίδας (όπλον).

Αρχικά δεν υπήρχαν καθορισμένες στολές για τους οπλίτες. Όσο περνούσαν όμως τα χρόνια οι πόλεις - κράτη άρχισαν να υιοθετούν διαφορετικά στοιχεία στην ενδυμασία των στρατιωτών τους που τους έκαναν να ξεχωρίζουν. Για παράδειγμα οι Σπαρτιάτες οπλίτες φορούσαν κόκκινα ενώ οι οπλίτες από την Αθήνα είχαν ένα μεγάλο Α στις ασπίδες τους.

Ένας οπλίτης από την Σπάρτη έπρεπε να υπηρετήσει στο στρατό μέχρι τα εξήντα του χρόνια σε αντίθεση με την Αθήνα όπου οι οπλίτες υπηρετούσαν μόνο για δύο χρόνια. Μετά τα δύο χρόνια, ολοκλήρωναν την εκπαίδευσή τους και καλούνταν στο στρατό μόνο σε περίπτωση πολέμου.

Οι οπλίτες αγωνίζονταν σε σχηματισμό φάλαγγας. Αυτό σήμαινε πολεμιστές παρατεταγμένους κατά μέτωπο σε διάφορες σειρές, οπλισμένους με ακόντια και ασπίδες. Παραταγμένοι έτσι οι στρατιώτες, αποτελούν ανυπέρβλητο φραγμό για τις εχθρικές επιθέσεις. Η φάλαγγα μπορούσε να χρησιμοποιηθεί για να διασπάσει την εχθρική παράταξη. Οι στρατιώτες της φάλαγγας ήταν πολύ καλά εκπαιδευμένοι κι είχαν απόλυτη πειθαρχία. Ο κάθε στρατιώτης προστατευόταν από την δική του ασπίδα και από την ασπίδα του στρατιώτη στα δεξιά του.

